

[Statsministeren.]

Dér ville jeg, hvis det var tilfældet, ikke alene være behersket i mine forventninger; da ville jeg være sikker på, at det var en regering, jeg skulle modarbejde. Men det ærede medlem hr. Aksel Larsen ved, at det er ikke en regering, der ønsker at føre en reaktionær politik. Intet hensyn berettiger til en politik, hvis mål er arbejdsløshed. Målet er for regeringen og må være for os alle det modsatte.

Hr. Aksel Larsen bebrejdede os i samme åndedrag, at vi ikke allerede har udarbejdet konkrete forslag, og at vi, det vil sige regeringen, ikke har frit valg af midler. Nej, vi har ikke frit valg af midler. Vi skal finde de midler, som fører til målet: at sikre en varig høj beskæftigelse. Valutabalance og balance mellem forbrugs- og produktionsstigning ville være en lettere opgave, hvis vi ikke havde det hovedhensyn; men det har vi.

Hr. Per Hækkerup havde regnet ud, at 1968, om jeg ellers hørte ret, ville bringe et inflationstab på 5-6 milliarder, kr. Det er altså hans vurdering af den arv, den socialdemokratiske regering har efterladt den nye regering. (*Munterhed*). Ja, sådan må det vist opfattes. På denne baggrund tror jeg, det er urimeligt at stille det op, som om problemerne kunne være klaret, hvis vi bare havde vedtaget socialdemokratiets forslag om en indefrysning af en dyrtidsportion og en ekstraskat på ca. 300 mill. kr. Der er et skærende misforhold mellem disse tal og de udviklinger, der vil komme, og resultatet af at gøre så lidt måtte nødvendigvis være blevet rentestigning og kreditstramning, og det ville jo sige mere arbejdsløshed. Vi har den opfattelse i regeringen, at der må træffes mere dybtgående og mere langsigtede foranstaltninger. Derfor står det klart i regeringens erklæring, at vi vil tale ikke blot med arbejdsmarkedets parter, men også med erhvervslivet. Derfor tænker vi ikke blot på lønninger, men også på avancer og priser. Derfor understreger vi den nøje sammenhæng mellem det, der kan opnås på disse områder, og det, vi er nødt til at foretage af finanspolitisk stramning.

Der tales om nedskæring. I realiteten drejer det sig om noget andet, nemlig begrænsning i den kolossale stigning i det offentlige forbrug, som den tidligere rege-

ring har foreslået, og det drejer sig om en begrænsning i den vækst i det private forbrug, som ville komme, hvis den rent nominelle indtægtsstigning fik frit løb. Alle ved, at samfundsøkonomien simpelt hen ikke kan bære disse store stigninger i offentligt og privat forbrug. Derfor er en stabiliseringspolitik bydende nødvendig. Den må sættes ind omgående, og den må fastholdes, indtil vi har nået fornøden balance i vor økonomi. Kun på det grundlag kan vi sikre en høj og stabil beskæftigelse.

Må jeg i denne forbindelse sige til hr. Søren Jensen, som var inde på problemet om beskæftigelsessituationen i Nordjylland, at regeringen er, som vi jo alle er det, ganske klar over den overordentlig vanskelige situation, der er i Nordjylland. Vi er også klar over, at det ikke er overdrevet, når hr. Søren Jensen sagde, at i visse kommuner er arbejdsløsheden i øjeblikket af en sådan størrelse, at udtrykket katastrofal ikke er en overdrivelse. Vi er indstillet på at træffe foranstaltninger, der varigt kan sikre en bedre beskæftigelse, og det vil også være målet i Nordjylland. Det er givet, at heri indgår en række strukturelle betragtninger, og heri indgår også, som hr. Søren Jensen gjorde opmærksom på det, problemerne i forbindelse med egnsudvikling og hvad andet der kan bidrage til at sikre en bedre udvikling i Nordjylland. Regeringen er som sagt særdeles klar over disse problemer og indstillet på, at de må indgå i løsningen ud fra det samlede helhedshensyn, at det skal være foranstaltninger, der kan sikre en varig høj beskæftigelse.

Hr. Rosing rejste nogle grønlandske problemer, og det er mig magtpåliggende at sige, at regeringen er helt på det rene med, at udviklingen i Grønland i højere grad end i andre dele af riget er afhængig af statsfinansieringerne. Hvad angår det problem vedrørende den interne flyvetrafik, som hr. Rosing rejste, er det rigtigt, at der er nogle øjebliksproblemer. Den finder jo sted, som hr. Rosing fremhævede det, med grønlandske helikoptere, og de har i det forløbne år været ramt af flere uheld, heldigvis uden at der er sket skade på mennesker. I en lang periode har én af de tre helikoptere været helt ude af drift. Dette har selvfølgelig med mellemrum bevirket vanske-